

обсади и прѣвзе; нѣ *Зоя*, управителка на Имперіѣ-тѣ, откупи съ злато прѣвзетыа градъ. Послѣ тя проводи посланницы съ много дарове до Печенегы-ты да иска отъ тѣхъ помощь а тѣи ѿ ся обѣщахъ (915 г.) и трѣгнѣхъ камъ Дунава, дѣто гы чякахъ вече Гърцкы корабы за да гы прѣнесѣтъ на отсамныа брѣгъ, въ Българіѣ. Кога ся научилъ Симеонъ за сношенія-та на Императрицѣ-тѣ съ Печенегы-ты, влѣзълъ въ прѣговоръ съ Римскыа дворъ; нѣ това незадало никакъвъ страхъ на Зоѣ, защото тя свѣрзала миръ и съ Сарацины-ты и заповѣдала да прѣминѣтъ всички войскы изъ Азіѣ въ Европѣ и да вървятъ на Българскы-ты прѣдѣлы. Въ исто-то врѣмя и Симеонъ събра свои-ты войскы и поведе гы противъ не-пріятеля (917 г.).

Двѣ-тѣ неприятелискы силы ся срѣщнѣхъ при Анхыало, дѣто, откакъ бѣхъ ся утвърили добрѣ Гърци-ти у нѣговѣ-тѣ крѣпость, тѣхни-ти стари и опытни военачалници ся рѣшяватъ и нѣлизать, та ударять първо тѣи Българы-ты, които токо едвѣмъ бѣхъ пристигнѣли; нѣ неможяхъ нищо да имъ на-правятъ. Испослѣ станѣхъ още нѣколко нападанія отъ Гърцкѣ странѣ, додѣ най-сѣтнѣ и Симеонъ отъ своѣ странѣ ся рѣши, та нападнѣ съ всичкѣ-тѣ си силѣ (въ 20-й день отъ Августа). Въ това сбиваніе, при рѣкѣ Ахелoa, Гърци-ти опыхъ таково пора-женіе, каквото отъ много врѣмя небѣхъ виждали. Тукъ почти всички-ти имъ войни заедно съ военачалници-ты си паднѣхъ мъртви; а испроводена-та имъ Флота на Дунава подъ управленіе на адми-